

PROGRAM KONFERENCJI

III Międzynarodowa
Konferencja Teorii
i Krytyki Designu
FAIR DESIGN 2023:
EMOCJE

Akademia Sztuk
Pięknych w Warszawie

29-30.09.2023

SPIS TREŚCI

Wstęp	02
Dzień 1	03
Dzień 2	04
Sesje Teoretyczne Dzień 1	05
Moduły Tematyczne Dzień 1	10
Sesje Teoretyczne Dzień 2	17
Moduły Tematyczne Dzień 2	23
O Fair Design	27
Rada Programowa	28
Realizacja	29

W ostatnich latach, emocje stały się oficjalnie głównym motorem ludzkich wyborów. „Oficjalnie”, bo zasadniczo emocjonalni jesteśmy od zawsze, ale w niektórych sytuacjach racjonalności udawało się zachować prymat. Taką przestrzenią były na przykład wybory polityczne. Wraz z tak zwanym „zwrotem populistycznym”, emocje przejęły rolę rozumu jako fundamentu decyzji elektoratu. Być może wpływ miał na to kryzys ekonomiczny z 2007 roku, którego przyczyn do dziś bezskutecznie poszukują uczeni i badacze rynku. W popularnym odbiorze okazało się, że rację miał Bronisław Malinowski, który uważał, iż ekonomii najbliższą jest magia. Tak czy inaczej, kryzys zachwia najbardziej – zdawać by się mogło – racjonalnym fundamentem naszego świata, czyli zaufaniem do kapitału. Być może, aktualny zwrot ku polityce opartej na emocjach, jest tego zachwiania konsekwencją. Może też być tak, że w świecie nadmiaru informacji, płynności i wiecznej zmiany emocje stały się jakimś ekwiwalentem „prawdy”. Być może jest to tym bardziej skomplikowane, że całkiem łatwo można nimi sterować.

Emocje są tematem wielu książek, konferencji i dyskusji. Ich rola i znaczenie ulegają ciągłym zmianom. Program konferencji ma na celu pokazanie różnych perspektyw na emocje: psychologicznej, socjologicznej, neurobiologicznej, historycznej, filozoficznej i oczywiście perspektywy projektowej.

9:00-9:45 - rejestracja

- 10:00-10:10 - oficjalne otwarcie konferencji - Rektor Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie
- 10:10 -10:20 - powitanie i przedstawienie programu, celów, prelegentek i prelegentów / Rada Programowa konferencji

Wykład otwierający konferencję

- 10:20-11:00 - prof. Pieter Desmet - Dizajn dla podstawowych potrzeb: Humanistyczna perspektywa projektowania dla dobrostanu
- 11:00-11:10 - pytania i dyskusja

11:10-11:30 - przerwa

Sesja teoretyczna

- 11:30-12:10 - dr hab. Halszka Korytymowicz-Ogińska - Projektowanie przyjemności
- 12:10-12:50 - dr hab. Paweł Boguszewski - Od lęku do zachwyty - neurobiologia emocji
- 12:50-13:00 - pytania i dyskusja

13:00-14:00 - przerwa na lunch

- 13:40-14:00 - Mikołaj Wierszytowski, Stowarzyszenie Projektowe SPFP (prezentacja partnera konferencji) / Polski design łączy - prezentacja projektu cyfrowej przestrzeni integracji

Moduł tematyczny - Projektowanie oparte na emocjach

- 14:00-14:20 - Malwina Konopacka / Wprowadzenie
- 14:20-14:35 - Agnieszka Odziemkowska / Echo - narzędzie wspierające rozmowę o stracie
- 14:35-14:50 - Monika Dołbniak / Poza słowami: O inkluzywnych metodach badawczych służących przekładaniu emocji i potrzeb sensorycznych na troskliwe decyzje projektowe
- 14:50-15:00 - pytania i dyskusja

• 15:00-15:20 - przerwa

Gości specjalni

- 15:20-16:00 - prof. Susan Yelavich - Projektowanie i komedia: śmiech jako krytyka i terapia

Moduł tematyczny - Relacje emocjonalne z rzeczami

- 16:00-16:20 - Anna Banout / Wprowadzenie
- 16:20-16:35 - Aleksandra Munzar / Dom. Ćwiczenia z posiadania
- 16.35-16.50 - Michał Majdak / Próba definicji obiektu robotycznego na przykładzie Aibo i HC-SR04
- 16:50-17:00 - pytania i dyskusja

- 17:00 - zamknięcie pierwszego dnia konferencji, informacja o sesjach w dniu drugim

9:00-9:10 – otwarcie drugiego dnia konferencji**Moduł tematyczny - Emocje i świat nowych technologii**

- 9:10-9:30 - Katarzyna Ogińska-Bruchal / Wprowadzenie
- 9:30-9:45 - Dominika Sobolewska / Techno - empatia w projektowaniu jako wyraz troski o lepsze jutro
- 9:45-10:00 - Katarzyna Markowska / A-EYE. Urządzenie do osobistego monitoringu
- 10:00-10:10 - pytania i dyskusja

10:10-10:30 - przerwa**Sesja teoretyczna**

- 10:30-11:10 - dr Dawid Wiener - Emocjonalna dolina osobliwości w projektowaniu cyfrowym
- 11:10-11:50 - Tomasz Stawiszyński - Spójność jako panaceum na strach. Struktura i estetyka myślenia spiskowego
- 11:50-12:00 - pytania i dyskusja

12:00-12:20 - przerwa**Gościni specjalna**

- 12:20-13:00 - dr Tiffany Watt-Smith - Emocje znów stają się niezwykle

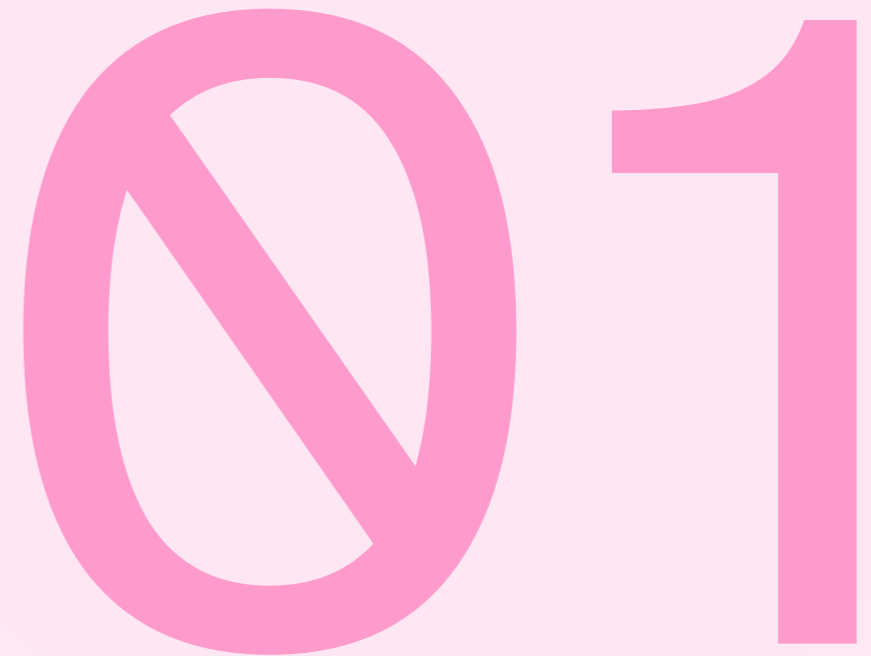
• 13:00-13:50 – przerwa lunch**Sesja teoretyczna**

- 13:50-14:30 - dr hab. Małgorzata Szyszkowska - Mozaika. Uczucia i emocjonalne jakości estetyczne w doświadczeniu muzycznym
- 14:30-14:50 - 14:30-14:50 - Ewa Gołębiowska - Zamek Cieszyn - historia, dizajn i emocje. 60-lecie Stowarzyszenia Projektantów SFPF

Wykład zamykający konferencję

- 14:50-15:30 - prof. Tobias Wallisser - Więcej za mniej - architektura po Antropocenie
- 15:30 - oficjalne zamknięcie konferencji

SESJE
TEORETYCZNE

**dr hab. Paweł Boguszewski / Instytut Biologii
Doświadczalnej im. M. Nenckiego PAN (Polska)**

Jest neurobiologiem, kierownikiem Pracowni Metod Behawioralnych w Instytucie Nenckiego Polskiej Akademii Nauk. Zajmuje się badaniami behawioralnymi w modelach wykorzystywanych w naukach podstawowych i biomedycznych. Jego zainteresowania obejmują mechanizmy zachowań afektywnych i eksploracyjnych wraz z korelatami neuronalnymi oraz automatyzacją procesów analizy danych. Studiował biologię na Uniwersytecie Warszawskim, tytuł doktora uzyskał w Instytucie Nenckiego PAN, staż podoktorski odbył na Yale University, USA. Prywatnie jest pasjonatem programowania, żeglarstwa i popularyzacji nauki.

**Od lęku do zachwyty -
neurobiologia emocji
29 września 2023, godz. 12.10**

Człowiek nie jest istotą racjonalną. Każdego dnia w naszym umyśle ściera się kalkulujący na chłodno świadomy rozum z nieświadomymi procesami, wśród których prym wiodą emocje. I często to właśnie procesy afektywne są podstawą naszych wyborów życiowych - zarówno tych dużych jak i tych małych. Przeważnie wybieramy to, co lubimy zamiast tego co dla nas obiektywnie korzystniejsze. Ma to swoje uzasadnienie biologiczne.

Emocje to bardzo zróżnicowana klasa zjawisk. Widać to szczególnie wtedy, kiedy próbujemy je zdefiniować, złapać w ramy naukowego rygoryzmu. Nie bardzo się to nam udaje. Do emocji zaliczamy tak podstawowe zjawiska jak strach, miłość i przyjemność, ale i bardziej złożone fenomeny takie jak moralne obrzydzenie, radość obcowania z pięknem czy niepokój egzystencjalny. Emocje są głęboko zakorzenione w biologii - jest to produkt milionów lat ewolucji organizmów żywych. U ludzi jak i zwierząt pełnią kluczową rolę dla przeżycia. Ich siedliskiem jest mózg - jeden z najbardziej tajemniczych twórców jakie znamy we wszechświecie.

W swoim wykładzie Boguszewski postara się przybliżyć zagadnienia związane z neurobiologią procesów emocjonalnych i to w jaki sposób chemia i biologia wpływają na nasze codzienne życie.

SŁOWA KLUCZOWE

Emocje, mózg, neuronauka, procesy afektywne, ewolucja

Pracuje jako profesor Design for Experience i kierownik Wydziału Human-Centered Design na Uniwersytecie Delft w Holandii. Jego badania koncentrują się na zrozumieniu dlaczego i w jaki sposób projektowanie wywołuje emocje oraz jak wpływa na samopoczucie jednostek i społeczności. Desmet nadzoruje grupę badawczą, która zajmuje się poznawaniem różnych aspektów doświadczenia użytkownika i jest dyrektorem Delft Institute of Positive Design, inicjatywy mającej na celu wytwarzanie wiedzy i narzędzi wsparcia dla projektantek i projektantów w tworzeniu produktów i usług, które służą podnoszeniu ludzkiego dobrostanu. Poza pracą naukową Pieter jest partnerem w firmie badawczej i konsultingowej Emotion Studio oraz przewodniczącym International Design & Emotion Society. Zorganizował ponad dziesięć międzynarodowych konferencji naukowych na temat projektowania doświadczeń i dobrostanu. Pieter opublikował ponad 150 prac naukowych, rozdziałów książek i książek na temat różnych aspektów projektowania opartego na doświadczeniu, docierając zarówno do naukowców, jak i praktyków. Poza pracą naukową Pieter angażuje się w projekty na rzecz społeczności lokalnych, takie jak parki odnowy sensorycznej czy „Dom Szczęścia” w Rotterdamie.

**Design dla podstawowych potrzeb:
humanistyczna perspektywa
projektowania dla dobrostanu
29 września 2023, godz. 10.20**

Jeśli chodzi o projektowanie, można powiedzieć jedno - jego znaczenie dla jednostki i dla ludzkości jako całości - cel, sens, sukces lub porażka - zależą od tego, w jakim stopniu zaspokaja ludzkie potrzeby. Produkty, usługi, budynki, systemy i wszystkie inne byty stworzone przez człowieka są w zasadzie narzędziami do zaspokajania potrzeb. W swoim wykładzie, Pieter Desmet przedstawi typologię podstawowych potrzeb i pokaże, w jaki sposób może ona wpływać na innowacje projektowe.

Typologia ta obejmuje trzynaście potrzeb psychologicznych i pięćdziesiąt dwie powiązane z nimi potrzeby podrzędne (cztery dla każdej potrzeby podstawowej). Zapewnia praktyczne zrozumienie potrzeb psychologicznych. W wykładzie Pieter zaprezentuje, jak typologia może być wykorzystywana jako narzędzie do projektowania skupionego na użytkowniku, z naciskiem na szczęście i dobrostan. Typologia może wspierać komunikację z klientami, wewnątrz zespołów projektowych, z użytkownikami końcowymi i innymi interesariuszami. Może być też stosowana do operacjonalizacji wpływu na dobrostan w istniejących lub nowych projektach. Ten wykład podkreśla fakt, że podstawowe potrzeby są uniwersalne - każdy je ma. Aby się

rozwijać, wszystkie nasze potrzeby muszą być zaspokojone. Projektowanie może również czerpać inspirację z tych potrzeb. W przypadku innowacji projektowych, zwłaszcza dylematy wynikające z potrzeb stanowią "złote runo".

SŁOWA KLUCZOWE

potrzeby człowieka, szczęście, dobrostan, innowacje projektowe, typologia

Profesor w Zakładzie Neurokognitywistyki I Neuroergonomii Instytutu Psychologii Stosowanej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Absolwentka psychologii na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. W latach 1979-1986 była konsultantką z zakresu psychologii w Pracowni Ergonomii i Projektowania Form Przemysłowych IOS Krakowie; przez kolejne 25 lat była związana z Zakładem Ergonomii w Collegium Medicum UJ, gdzie prowadziła prace badawcze w obszarze chronopsychologii i stresu w pracy oraz zajęcia dla studentów Wydziałów Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu. Od 2011 roku prowadziła zajęcia z zakresu psychologii czasu, psychologii emocji i psychologii przyjemności w Instytucie Psychologii Stosowanej. Przygotowywała i koordynuje moduł specjalizacyjny „Psychologia i projektowanie środowiska – od ergonomii do UX”.

Była opiekunką naukową ponad 140 prac dyplomowych z psychologii, a także neurobiologii i kognitywistyki. Bierze udział w projektach badawczych w dziedzinie neuropsychologii i chronopsychologii. Jej aktualne zainteresowania to skutki deprywacji snu, szczególnie w odniesieniu do funkcjonowania mózgowego układu nagrody oraz specyfika doświadczeń hedonicznych. Jest autorką i współautorką ponad 80 publikacji. Od kilkunastu lat służy jako konsultantka z zakresu psychologii i ergonomii kognitywnej dla studentów i pracowników Wydziału Form Przemysłowych Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Jest członkinią Komisji Psychologii PAN Oddział w Krakowie oraz Polskiego Towarzystwa Ergonomicznego.

Projektowanie przyjemności 29 września 2023, godz. 11.30

Od ponad dwóch tysięcy lat przyjemność, podstawowa dobra emocja, ma złą opinię. A wyrzekanie się przyjemności, asceza, zawsze były uważane za cnotę, coś godnego podziwu i uznania. To nie jest dobra droga. Przyjemność jest podstawą normalnego, zdrowego życia. Utrata zdolności do odczuwania przyjemności to anhedonia, kluczowy objaw wszystkich zaburzeń afektywnych.

Mamy dowody na to, że przyjemność czyni nas lepszymi wobec innych, bardziej kreatywnymi i zdrowszymi. Powoli staje się uznanym przedmiotem badań naukowych, coraz częściej mówimy, że powinna się znaleźć w centrum ‘neuronauki afektywnej’. Neuronauka udowadnia też, że nie ma zasadniczej różnicy między przyjemnościami zwanymi niższymi i wyższymi. Wszelkie dobre rzeczy, od najprostszych doznań zmysłowych (np. smakowych), przez relacje społeczne, po abstrakcyjne – intelektualne czy estetyczne, aktywują ten sam mózgowy układ nagrody. Co więcej, przyjemne może być też podążanie za wartościami, a znalezienie sensu to już przyjemność najwyższa. Produkt jest nośnikiem komunikatu i elementem relacji społecznej – między jego autorem i odbiorcą. Dobre emocje zaklęte w przedmiocie budzą poczucie komfortu, bycia zaopiekowanym, a zarazem kimś ważnym i specjalnym. Mechanizmy dobrych emocji w relacjach z przedmiotami są złożone i różnorodne - od ‘sentymentów’ (swojskość, nostalgia, czułość), przez ‘snobizmy’ (przywiązanie do marki, wyrażanie wartości, idei, tożsamości), po

‘satysfakcje’ (poczucie kontroli w działaniu, stan flow, uznanie dla inteligencji twórcy).

Holistyczna ergonomia dzisiejszych czasów dąży do rozpoznania i zaspokojenia potrzeb odbiorców na trzech poziomach: bezpieczeństwa, komfortu i doświadczenia hedonicznego (które czasem utożsamiane jest z estetyką, ale to coś więcej). Śmiem twierdzić, że jeżeli projekt nie uwzględnia przyjemności użytkownika, nie można go nazwać ergonomicznym.

SŁOWA KLUCZOWE

przyjemność, relacje z przedmiotami, neuronauka, hedonia, ergonomia

prof. Susan Yelavich / Parsons School of Design, The New School (Stany Zjednoczone)

Susan Yelavich jest emerytowaną profesorką Design Studies w Parsons School of Design, The New School. Jest członkinią Amerykańskiej Akademii w Rzymie i Fundacji Bogliasco, a także członkinią Komitetu Naukowego ds. Projektowania na Politechnice w Mediolanie. Jej wkład w design i jego badania obejmuje ponad cztery dekady, w tym 25 lat pracy dla Cooper Hewitt Museum w Nowym Jorku (Stany Zjednoczone). W tym czasie wiele publikowała i wykladała. Wśród jej książek znajdują się "Thinking Design through Literature" (Routledge, 2019), "Design as Future-Making" (Bloomsbury, 2014) i "Contemporary World Interiors" (Phaidon, 2007).

**Projektowanie i komedia:
śmiech jako krytyka i terapia
29 września 2023, godz. 15.20**

Po niesłusznej marginalizacji, jak to bywa w przypadku komedii, praca projektantów-dowcipnisiów zasługuje na przemyślaną ocenę. Ten wykład przyjrzy się projektowaniu, które wykorzystuje taktyki humoru, w tym niezgodności, absurdu i przesady, do wywoływania emocjonalnych reakcji jako alternatywnego sposobu krytyki.

Od intencji odczuwania wyrachowanej radości związanej z cudzym nieszczęściem po niespodziewane zaskoczenia, projektowanie operujące poprzez komedię może działać jak nagłe uderzenie lub stopniowe narastanie gniewu, które informuje mózg i ciało, że coś jest nie tak. W każdym przypadku, komicznie nieprzewidywalny design uwalnia nas od tyranii status quo i oferuje antidotum na samozadowolenie.

Po przedstawieniu historycznych przykładów, takich jak dwunastowieczne angielskie dzbany-tamigłówki czy osiemnastowieczne giochi d'acqua (fontanny "niespodzianki"), wykład skupi się na pracy współczesnych "komików" projektowania, takich jak Anna Barbara, Constantin Boym, Elio Caccavale, Ana Mir i Tobias Wong. Będzie to również wyraz szacunku dla anonimowych dowcipnisiów w ich szeregach, którzy zmuszają nas do myślenia, gdy się śmiejemy.

SŁOWA KLUCZOWE

komedia, projektowanie, taktyki humoru, emocjonalne reakcje, krytyka

MODUŁY
TEMATYCZNE

01

WPROWADZENIE

Emocje są fundamentem projektowania. Projektanci i projektantki potrzebują zrozumieć osoby dla których projektują, muszą umieć wyobrazić sobie, jakie uczucia wywołają ich projekty w przyszłości w użytkownikach i użytkowników. Twórczość Malwiny Konopackiej – projektantki tworzącej autorskie przedmioty z ceramiki - jest przykładem świadomego wykorzystania własnej wrażliwości autorki do kreowania użytecznych obiektów o charakterystycznej estetyce. Wrażliwość projektantki zamknięta w ceramicznych obiektach, od lat rozprzestrzenia się niczym wirus – z każdym obiektem wkracza wprost do przestrzeni naszych prywatnych domów i tam się zagnieżdża. Niemniej jednak to niejedyny obszar, w którym emocje są się podstawą działań projektowych. W ramach tego modułu zaprezentowane zostaną także projekty, które odważnie wychodzą naprzeciw trudnym emocjom towarzyszącym żałobie, a także eksplorują emocjonalność osób nieneuronormatywnych.

Malwina Konopacka / ilustratorka i projektantka

Studiowała Wzornictwo Przemysłowe na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie oraz ilustrację na Universität der Künste w Berlinie. W 2014 r. Ilustracje przeniosła na obiekty ceramiczne, tworząc pierwszy projekt wazonu OKO. Od tej pory rodzina ceramicznych, ręcznie malowanych przedmiotów takich jak wazon, patery i talerze stopniowo się powiększa. Ceramiczne przedmioty Konopackiej znajdują się w wielu kolekcjach prywatnych oraz w kolekcji designu Muzeum Narodowego w Krakowie.

OPIS PROJEKTU

Narzędzie powstało w odpowiedzi na problem jakim jest tabuizacja tematu śmierci, żałoby i straty. Jego celem jest stworzenie wspólnej przestrzeni i danie pretekstu grupie bliskich sobie osób (np. rodzinie, przyjaciółom, parze) do rozmowy o wspólnej stracie. Narzędzie jest zaprojektowane tak, żeby podejmowany temat był możliwie dowolny. Można z jego pomocą rozmawiać o śmierci bliskiej osoby, o śmierci zwierzęcia, o stracie wiary, o emigracji z kraju czy o innej dowolnej stracie. Echo na zasadach gry ma pomóc w otwarciu się na swoje wspomnienia, myśli i uczucia i dzielenie się nimi z bliskimi osobami. Daje to możliwość wspólnotowego przeżywania straty i żałoby, przy jednoczesnym prowadzeniu indywidualnej narracji. Narzędzie odpowiednie jest dla osób od 7 lat. Ma potencjał być wsparciem dla terapeutów, fundacji czy ośrodków interwencji kryzysowej. Projekt powstał jako dyplom licencjacki na Wydziale Wzornictwa Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie pod opieką dr hab. Daniela Zielińskiego.

SŁOWA KLUCZOWE

śmierć, żałoba, strata, wspomnienia, narzędzia terapeutyczne

OPIS PROJEKTU

Neuroróżnorodność oznacza, że ludzie doświadczają otaczającego ich świata na wiele różnych sposobów - nie ma jednego właściwego sposobu odczuwania, komfort dla każdego oznacza coś innego. Jak więc empatia i projektowanie somestetyczne mogą polepszyć relację projektant-użytkownik? W jaki sposób wykorzystać praktyki twórcze do dyskusji na temat nienamacalnego języka komfortu i emocji? Podczas wystąpienia zaprezentowane zostaną metody badawcze wykorzystane w projekcie „Narracje Sensoryczne”. Metody te były używane do analizy emocji i potrzeb wrażliwych sensorycznie użytkowników, pomagały też w tłumaczeniu zebranych obserwacji na decyzje projektowe. W ramach projektu niewerbalni, autystyczni uczniowie poznawali różne techniki komunikowania, rozpoznawania i wizualizowania emocji, które towarzyszą interakcjom społecznym oraz interakcjom fizycznym w kontakcie z konkretnymi materiałami. Autorka przedstawi dokumentację przeprowadzonych warsztatów i sesji testowych, a także efekt końcowy: terapeutyczne obiekty sensoryczne oraz prace uczniów wizualizujące sensoryczną tożsamość grupy. Projekt powstał we współpracy z Share Community w Londynie, organizacją charytatywną wspierającą dorosłych w spektrum autyzmu z niepełnosprawnością intelektualną i potrzebami

w zakresie zdrowia psychicznego. Był nadzorowany przez Dianę Sawaya z Share Community oraz dr Sarę Robertson z Royal College of Art.

SŁOWA KLUCZOWE

inkluzywność, neuroróżnorodność, sensoryka, co-design, projektowanie partycypacyjne

WPROWADZENIE

Ludzie tworzą rzeczy, używają rzeczy, czasami je kochają, a czasami ich nienawidzą. Często wierzą, że przedmioty mają duszę. Ciężko się rozstać z rzeczami, które mają szczególne znaczenie – są prezentem od bliskiej osoby, wiążą się z istotnym zdarzeniem. Anna Banout analizowała wiele lat temu w ramach pracy magisterskiej (dyplom zrealizowany pod opieką dr Tomka Rygalika, Wydział Wzornictwa ASP Warszawa) jakie rzeczy zabierają ze sobą osoby uciekające przed wojną w Syrii. To przejmujące studium czasami zupełnie nieracjonalnych decyzji, pokazywało siłę emocji jakie my ludzie wtłaczamy w rzeczy. Jednocześnie coraz częściej mówi się o świadomym rezygnowaniu z posiadania. Intensywna konsumpcja, szybka wymiana ubrań i przedmiotów codziennego użytku, często wymuszona jakością i tzw. planowanym zużyciem jest naszą rzeczywistością od dekad i budzi bunt, szczególnie w osobach wchodzących w dorosłość. W ostatnich latach prof. Jonathan Chapman pisał o relacjach emocjonalnych z rzeczami, które przekładają się na ich długie trwanie z użytkownikami – takie relacje sprawiają, że mimowolnie budujemy zachowania zgodne z zasadami zrównoważonego rozwoju.

Anna Banout / artystka i projektantka

Absolwentka Wydziału Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, Wydziału Sztuki UP w Krakowie oraz kierunku Creative Coding na School of Form przy SWPS w Warszawie. W swojej praktyce łączy procesy projektowe z kontekstami kulturowymi, posługując się obiektami, które opowiadają historie. Bada relacje człowiek-przedmiot, obraca się zarówno wokół osobistych, jak i społecznych doświadczeń i narracji. Jej prace były wielokrotnie prezentowane w ramach wystaw zbiorowych i indywidualnych w galeriach, muzeach i instytucjach kulturalnych w Polsce i na świecie.

OPIS PROJEKTU

Projekt dotyczy relacji z zamieszkiwaną przestrzenią ze szczególnym naciskiem na posiadanie jej na własność. Autorkę ciekawi proces wybierania nieruchomości, planowania i podejmowania pierwszych poważnych decyzji finansowych. Zaprojektowana kolekcja przedmiotów obejmuje sześć prac, zgrupowanych w dwa bloki. Pierwszy z nich zatytułowany *Stojąc na progu* odnosi się do etapu, kiedy dopiero planowany jest zakup nieruchomości.

Drugi - zatytułowany *Przekraczając próg* odnosi się do podejmowania pierwszych poważnych decyzji finansowych, często postrzeganych jako symboliczne przekroczenie progu dorosłości. Jednym z ważniejszych obiektów w zestawie jest zeszyt ćwiczeń dla dorosłych. Osoba wypełniająca ćwiczenia jest skłoniana do refleksji nad przyszłym miejscem zamieszkania, jego ceną czy społecznymi kosztami jego zakupu. Praca powstała jako doktorat na Wydziale Architektury Wnętrz Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, promotorem był prof. Jerzy Bogusławski, promotorem pomocniczym dr hab. Daniel Zieliński, recenzentem dr hab Szymon Hanczar.

SŁOWA KLUCZOWE

zamieszkiwanie, nieruchomości, posiadanie, decyzje finansowe, dorosłość

OPIS PROJEKTU

Autor w swoim projekcie poddaje refleksji złożone doświadczenie jakim jest relacja człowieka z robotem, szczególnie interesuje go zagadnienie lokacji cech istot żywych w bytach robotycznych. Podczas pracy nad projektem obejrzał reportaż z buddyjskiego rytualnego pogrzebu kilkuset Aibo w Japonii. W ramach swojego wystąpienia autor opowie o przykładach relacji z robotami i ich dalszych oddziaływaniach społecznych, zaprezentowane zostaną przykłady autentycznej więzi z obiektem robotycznym. Fenomenologiczne zrównanie świadomości z cielesnością pozwala zrozumieć, dlaczego i kiedy więź z robotycznym kompanem cechuje się empatią, która ożywia obiekt zupełnie niezależnie od starych rozróżnień między organicznym a mechanicznym czy ludzkim a nieludzkim. Autor przedstawi także robotyczną rzeźbę HC-SR04 odwołując się do pojęć antropologii wizualnej W. J. T. Mitchella. Projekt powstał jako dyplom magisterski na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie pod opieką dr. hab. Jana Stanisława Wojciechowskiego.

SŁOWA KLUCZOWE

robot, związek, relacja emocjonalna, wyobrażenie życia i duszy

SESJE
TEORETYCZNE

02

**Tomasz Stawiszyński / filozof, publicysta
i eseista (Polska)**

Filozof, eseista, autor bestsellerowych książek „Potyczki z Freudem. Mity, pokusy i pułapki psychoterapii”, „Co robić przed końcem świata”, „Ucieczka od bezradności”, „Misja Sowy. Tosia, Franek i sekrety filozofii”, „Spotkanie z Filozofią” oraz „Reguły na czas chaosu”; w radiu TOK FM prowadzi „Godzinę filozofów” i „Magazyn filozofa”; twórca podcastu „Skądinąd” (www.patronite.pl/skadinad) dostępnego m.in. na platformach Spotify, Apple Podcasts i Google Podcasts; stały felietonista „Tygodnika Powszechnego”; jego teksty i audycje można znaleźć na stronie www.stawiszynski.org.

Spójność jako panaceum na strach. Struktura i estetyka myślenia spiskowego
30 września 2023, godz. 11.10

Myślenie spiskowe, jeszcze do niedawna funkcjonujące na marginesie debaty publicznej, stało się dzisiaj jedną z dominujących narracji w przestrzeni informacyjnej – i wciąż ekspanduje. Liczne badania, np. zrealizowane w 2022 roku przez Policy Institute na King's College w Londynie, pokazują, że w trakcie pandemii koronawirusa zaufanie do instytucji publicznych w Europie znacznie spadło – a zarazem wzrosła wiara w rozmaite formy teorii spiskowych. Oprócz tego, teorie spiskowe coraz częściej przenikają także do mediów głównego nurtu i stają się narzędziem politycznej walki.

W wystąpieniu spróbuję scharakteryzować podstawowe parametry myślenia spiskowego i teorii spiskowych (są to zjawiska tylko częściowo tożsame). Pokażę, że te narracje – mające istotne cechy świeckich form religijności – spełniają wiele funkcji, spośród których bodaj najistotniejszą jest uśmierzanie lęku przed tym, co niepewne i nieznanne. Kwestia spójności, oczywiście pozornej, wydaje się być tu kluczowa – zarówno na poziomie wywodu, jak wyłaniającej się z teorii spiskowych wizji świata (aspekt estetyczny). Na koniec zastanowię się nad potencjalnymi konsekwencjami ekspansji tego rodzaju światopoglądu.

SŁOWA KLUCZOWE

Teorie spiskowe, myślenie spiskowe, kontrwiedza, alternatywny światopogląd, spisek, lęk, niepewność

**dr hab. Małgorzata A. Szyszkowska /
filozofka muzyki (Polska)**

Ukończyła studia na kierunku filozofia w Instytucie Filozofii Wydziału Filozofii i Socjologii na Uniwersytecie Warszawskim, w 2000 roku obroniła pracę doktorską, w roku 2018 otrzymała habilitację. W latach 2001-2003 pracowała na stanowisku research fellow na Wydziale Muzyki Uniwersytetu w Cardiff w Wielkiej Brytanii. Od 2004 do 2019 roku pracowała, jako wykładowczyni akademicka na Uniwersytecie Warszawskim, a w latach 2019-2022 wykladała Filozofię muzyki na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina. W ubiegłym roku zakończyła projekt finansowany przez Narodowe Centrum Nauki. Obecnie bierze udział w specjalnym projekcie EU Communities and Artistic Participation in Hybrid Environment CAPHE. Współpracuje również z Uniwersytetem Muzycznym Fryderyka Chopina oraz Akademią Ekonomiczno-Humanistyczną w Warszawie. Jej zainteresowania obejmują estetykę codzienności, filozofię muzyki, fenomenologiczną estetykę Romana Ingardena, krytyczną estetykę Theodora W. Adorna, fenomenologię słuchania, pojęcie deep listening i praktykę w nim związaną, filozofię wartości oraz problematykę przestrzeni oraz czasu w doświadczeniach muzyki w środowisku hybrydowym.

**Mozaika. Uczucia i emocjonalne
jakości estetyczne
w doświadczeniu muzycznym
30 września 2023, godz. 13.50**

Jakie uczucia oraz w jaki sposób wiążą się z doświadczeniem muzycznym? Pytanie to zadawane było wielokrotnie, a odpowiedzi na nie odwołują się do wielu spójnych stanowisk. W ramach wykładu, Szyszkowska przeprowadzi analizę emocjonalnych jakości estetycznych

w doświadczeniu muzycznym, aby spróbować uporać się ogólnym problemem emocjonalności muzycznej. Zarówno emocjonalizm jak i kognitywizm emocjonalny nie są stanowiskami spójnymi, zwłaszcza z doświadczeniem potocznym, w tym z uczuciami, jakich wydaje się doświadczać słuchacz muzyki. Szyszkowska odwoła się do koła emocji przedstawionego przez Kate Hevner Mueller, aby pokazać, że im bardziej złożone i zróżnicowane są uczucia, których doświadczają słuchający, tym trudniej jest mówić o nich w odniesieniu do doświadczenia muzycznego. Problem jednak zdecydowanie wykracza poza trudności językowe. Koło emocji Hevner pozostaje pewnym idealnym przedstawieniem emocjonalnych reakcji.

O wiele bardziej spójnym, z punktu widzenia zarówno filozofii jak i doświadczeń potocznych, pozostaje stanowisko Leonarda B. Meyera oraz współczesne koncepcje na niej bazujące. Postawione pytanie o uczucia powiązane z doświadczeniem muzycznym wymaga jednak odpowiedzi zarówno w odniesieniu do indywidualnego jak i społecznego odbioru muzyki. Wciąż aktualna i warta przywołania pozostaje koncepcja Petera Kivy'ego. Szyszkowska zauważa, że doznania podmiotu w doświadczeniu muzycznym w ich emocjonalnym kształcie nie poddają się łatwo weryfikacji i pozostają różnorodne i zmienne jak mozaika. Emocje w doświadczeniach muzycznych, tworzą raczej mozaikę, złożoną z wzajemnie nakładających się kształtów emocjonalnych, niekiedy łączących się w wyraźnie zaznaczone figury, zaś innym razem rozpadające się na szereg pojedynczych emocji, wynikających z wielości możliwości emocjonalnych, raczej niż rozpoznawalne

i następujące po sobie oddzielne stany emocjonalne.

Aby przedstawić proponowaną tezę, Szyszkowska sięgnie, do utworów muzycznych, których odbiór inicjował i wciąż inicjuje skojarzenia w mozaikę, a z drugiej odwoła się do klasycznych już koncepcji filozoficznych, aby wskazać również na inne rozumienie mozaiki. Szyszkowska skorzysta także z przykładów muzyki aleatorycznej, aby zasugerować, że niejednoznaczny i dynamiczny charakter emocji w doświadczeniu muzycznym w najlepszy sposób odpowiada dynamicznemu charakterowi muzyki.

SŁOWA KLUCZOWE

emocje, doświadczanie muzyki, koło emocji, mozaika

**dr Tiffany Watt Smith / Queen Mary
University of London (Wielka Brytania)**

Jest wykładowczynią historii kultury na Queen Mary University of London i była dyrektorką Centrum Historii Emocji. Jest autorką trzech książek o historii emocji *On Flinching*, *The Book of Human Emotions* i *Schadenfreude*, a obecnie pracuje nad książką o przyjaźni, która ma się ukazać w 2024 roku. Jej badania były finansowane przez Wellcome Trust, British Academy, Arts and Humanities Research Council. Jest laureatką Philip Leverhulme Prize. Regularnie współpracuje z BBC Radio 3 i 4. Jej wykład TED "The History of Human Emotions" obejrzało ponad 4 mln osób. <https://www.qmul.ac.uk/sed/staff/wattsmith.html>

**Emocje znów stają się niezwykle
30 września 2023, godz. 12.20**

W latach dwudziestych XX wieku, psychologowie przemysłowi prowadzili badania nad efektywnością pracy kobiet w fabryce telefonów Hawthorn w Chicago. Analizowali wpływ oświetlenia, przerw oraz posiłków. Próbowali również badać emocjonalną ekologię pomieszczenia testowego, jak przyjaźń, zaufanie i złe usposobienie wpływają na produktywność. Zapoczątkowali oni nowe naukowe rozumienie motywacji i zachowań, teorię, która jest powszechna w dzisiejszym wieku obsesji optymalizacji, a mianowicie, że emocje (nasze i innych osób) można izolować, manipulować nimi i je komercjalizować. Niemniej jednak, imigrantki,

w większości pracujące kobiety o niższych dochodach, wykazywały o wiele mniejszą przejrzystość, niż sobie wyobrażali sobie biali psychologowie płci męskiej.

Ten wykład apeluje o nadanie wartości temu co emocjonalnie nieznane. Żyjemy w świecie, w którym emocjonalna przejrzystość jest wysoko cenionym ideałem, czy to w (niebezpiecznie błędnych) obietnicach sztucznej inteligencji specjalizującej się w rozpoznawaniu twarzy, czy w uzdrawiającym potencjale empatii i komunikacji. Jednak rzeczywistość ludzkich emocji polega na tym, że często są one równie tajemnicze, ukryte i trudne do odczytania i to, co na początku wydaje się emocjonalnym pokrewieństwem, może, po bliższym przyjrzeniu się, rozpuścić się w tajemnicach.

Jako historyczka emocji, Watt Smith jest zafascynowana tymi tajemnicami i zaprasza nas do podzielenia tego zainteresowania. W tej prelekcji przyjrzy się zmieniającym się emocjonalnym krajobrazom w przeszłości i teraźniejszości, badając, w jaki sposób style emocjonalne, języki, praktyki, symbole i rytuały zmieniają się, czasem bardzo dramatycznie, w różnych epokach i miejscach. Defamiliarizowanie emocji przypomina nam o konieczności uwzględniania różnorodnych doświadczeń, gdy mówimy o tym, czym są emocje i jak działają. W epoce, w której przyzwyczajamy

się do spłykania i ujednolicania doświadczeń emocjonalnych w ramach kapitalizmu, stykanie się z emocjonalnym nieznanym przypomina nam, że uczucia mają swoje własne, czasem bardzo wyjątkowe sposoby unikania naszej pełnej kontroli.

SŁOWA KLUCZOWE

ludzkie emocje, obcość emocjonalna, tajemnica, krajobrazy emocjonalne, odbieranie emocji jako nieznane.

Lekarz, kognitywista, dr nauk humanistycznych (filozofia), partner zarządzający w firmie badawczo-projektowej Cogision. Współzałożyciel kilku startupów (Usabilitytools, PublishSoSimply, Attensee) oraz nauczyciel akademicki na Wydziale Wzornictwa (School of Form) Uniwersytetu SWPS, gdzie prowadzi lub współprowadzi m.in. Projektowe wyzwania współczesności, Projektowanie interakcji, Projektowanie grafiki przestrzennej, Podstawy UX czy Badania w UX (dwa ostatnie na kierunku "Psychologia i informatyka"). Autor koncepcji antycypacyjnych systemów emocjonalnych przedstawionej w książce "Antycypacja a procesy emocjonalne. Kognitywistyczne ujęcie systemów emocjonalnych" (2009).

**Emocjonalna dolina osobliwości
w projektowaniu cyfrowym
30 września 2023, godz. 10.30**

Hipoteza doliny niesamowitości (uncanny valley hypothesis, UVH) sugeruje, że "prawie" ludzkie sztuczne postacie (fizyczne lub animowane) wywołują u niektórych obserwatorów negatywne uczucie grozy, niepokoju lub dyskomfortu. Zjawisko jest dość dobrze opisane w świecie robotyki, CGI (Computer Generated Imagery) oraz prac w obszarze sztucznej inteligencji. Jednocześnie, większości prac dotyczących tej problematyki koncentruje się na hipotetycznych mechanizmach (poznawczych), które mogłyby tłumaczyć wyżej opisane reakcje emocjonalne po stronie odbiorcy, ewentualnie w jaki sposób inżynierzy i/lub projektanci mogliby pracować nad minimalizacją tego jednak niepożądanego doświadczenia.

Obecnie, wraz z bardzo dynamicznym rozwojem generatywnej sztucznej inteligencji, możemy spotkać się z sytuacją (lub już się spotykamy) w której sztuczny system (AI) nie tyle stara się morfologicznie upodobnić do człowieka, ale również komunikować się z nim (użytkownikiem, człowiekiem) w sposób, który ma stwarzać wrażenie, że po "drugiej stronie" jest istota w jakimś stopniu obdarzona emocjami czy nawet empatią. Co ważne, rozwój afektywnych oraz ucieleśnionych (ang. embodied) systemów miałby być fundamentalnym krokiem w rozwoju zaawansowanej (ogólnej?) sztucznej inteligencji, która mogłaby wchodzić w kolejne sfery naszego funkcjonowania. Zarazem, ludzkie emocjonalne sensory niekiedy komunikują nam, że wyrażane przez systemy AI emocje są jednak sztuczne i mogą być źródłem doświadczenia, które chciałbym nazwać emocjonalną doliną osobliwości (emotional uncanny valley, EUV).

Cyfrowi projektanci (przyszłości) staną zatem przed wyzwaniem, w którym mogą zechcieć zaprojektować innowacyjne interfejsy komunikacyjne, potencjalnie nastawione na minimalizację tej afektywnej sztuczności, aż do momentu w którym przestaje przeszkadzać i/lub staje się wręcz pożądaną cechą np. jak w filmie "Ona" Spike Jonze z 2013 roku. Jednakże mogą także podążać inną drogą, gdzie istotniejsze będzie współprojektowanie (co-designing) z systemami AI. Wówczas nie tyle będziemy szukać "ludzkich" emocji w tego typu interakcjach, ale raczej projektować nowe doświadczenia, znaczenia czy emocje, które będą z innego porządku i wyjątkowe (unikalne) dla nowej ludzko-nieludzkiej relacji. Tym samym

wprowadzając projektowanie emocjonalne (z AI) do obszaru intencjonalnie nie-antropocentrycznego, more-than-human emotional design, w którym mówienie o emocjonalnej dolinie osobliwości nie będzie mieć już większego sensu.

SŁOWA KLUCZOWE

sztuczna inteligencja, projektowanie cyfrowe, interakcje człowiek-nie człowiek, Emocjonalna Dolina Osobliwości

prof. Tobias Wallisser / Państwowa Akademia Sztuk Pięknych w Stuttgarcie (Niemcy)

Tobias Wallisser jest profesorem specjalizującym się w konstrukcjach innowacyjnych i koncepcjach przestrzennych oraz prorektorem Państwowej Akademii Sztuk Pięknych w Stuttgarcie. Jest partnerem w LAVA - Laboratory for Visionary Architecture (Laboratorium Wizjonerskiej Architektury), które łączył w 2007 roku wraz z Chrisem Bosse i Alexandrem Rieckiem. LAVA działa jako międzynarodowa sieć z biurami w Berlinie, Stuttgarcie i Sydney. Obecnie około 100 architektów pracuje nad projektami w Niemczech, Arabii Saudyjskiej, Wietnamie i Australii. Przez 10 lat współpracował z UN-Studio w Amsterdamie. Jako dyrektor kreatywny był odpowiedzialny za wiele projektów, w tym Muzeum Mercedes-Benz w Niemczech. Wykłada na uniwersytetach w całej Europie, zdobył wiele nagród. W 2010 roku wystąpił podczas TEDxBerlin z tematem "Miasta przyszłości: w kierunku synergii natury i technologii".

**Więcej za mniej - architektura po Antropocenie
30 września 2023, godz. 14.50**

Kiedy wiele lat temu architekt Hans Hollein był kuratorem Biennale Architektury w Wenecji, nazwał architektów „seismografami przyszłości”. Trzy globalne mega tematy: kryzys klimatyczny, niedobór mieszkań i cyfryzacja, łączą się w projektowaniu ludzkich siedzib - rdzeniu dyscypliny architektury.

Wraz z przekroczeniem liczby ludności na ponad osiem miliardów, zapotrzebowanie na energię, wodę i zasoby budowlane wzrasta ponad to, co może dostarczyć planeta. W jaki sposób możemy

sprawić, by planeta nadawała się do zamieszkania i zapewnić dobre warunki dla ludzi i w ogóle dla życia? Potrzebujemy zmiany w projektowaniu architektonicznym - od dostarczania schronienia do dostarczania doświadczeń, od skupienia na prostych zadaniach do bardziej złożonych relacji z Ziemią, aby osiągnąć więcej z mniej.

Zmiana paradygmatu wymaga, abyśmy uczynili "czynniki miękkie" - wszystko, co dotyczy emocji i uczuć - nowymi "czynnikami twardymi", decydującymi kryteriami podejmowania decyzji. Musimy zastąpić liczby i mierzalne ilości jakością wizualną, dotykową i innymi sensorycznymi wartościami, aby wraz z holistycznymi koncepcjami dotyczącymi produkcji, montażu i ponownego wykorzystania ustalać decyzje projektowe. Do przepływu energii, wody i materiałów należy podchodzić cyklicznie. Połączenie od dawna znanych technik i materiałów oraz wykorzystanie narzędzi cyfrowych dostarcza nowych możliwości. Te możliwości badane są zarówno w sposób cyfrowy, jak i poprzez realizację praktycznych projektów w ramach kursu Architektury, Innowacyjnych Koncepcji Budowlanych i Konstrukcji w Państwowej Akademii w Stuttgarcie.

Na większą skalę, praktyka architektoniczna LAVA (Laboratorium Architektury Wizjonerskiej) zaprojektowała Kampus Niemcy (Campus Germany), Niemiecki Pawilon Expo na EXPO 2020 w Dubaju i obecnie pracuje nad kolejnym pawilonem, "Wa Germany", na wystawę w Osace w 2025 roku. Podczas gdy poprzedni pawilon skupiał się na łączeniu ludzi i podnoszeniu świadomości dotyczącej występujących

problemów, ten drugi będzie manifestem dla budownictwa po Antropocenie - w pełni cyrkularnym budynkiem, którego projekt ilustruje możliwości przekształcenia ograniczeń w szansę. Rosnąca świadomość emocjonalnej jakości struktur stwarza zarówno większą odpowiedzialność, jak i nowy potencjał do przyczyniania się do niezbędnych zmian. Żyjemy w ekscytujących czasach!

SŁOWA KLUCZOWE

Architektura, konstrukcja o obiegu zamkniętym, Antropocen, zmiana paradygmatu, jakość emocjonalna.

MODUŁY
TEMATYCZNE

WPROWADZENIE

Ostatnie miesiące przyniosły nam niezwykłą intensyfikację kontaktu z narzędziami i rozwiązaniami opartymi na sztucznej inteligencji, które do niedawna były wykorzystywane wyłącznie przez wąskie grono osób eksperckich. Dziś narzędzia te w szybkim tempie upowszechniają się. Wszystko co nowe i nieznane budzi różne odczucia – czasami jest to zaciekawienie, czasami lęk. Z jednej strony nie jesteśmy sobie w stanie wyobrazić wszystkich możliwych skutków dokonującej się na naszych oczach rewolucji, z drugiej strony – mamy niezwykłą szansę zbudować rozwiązania, które będą służyły dobru ludzi i planety. Katarzyna Ogińska-Bruchal – projektantka specjalizująca się w projektowaniu interakcji z botami, działa na styku ludzkich odczuć i wykorzystania nowych technologii. Projektowanie, które dotyczy obszaru sztucznej inteligencji wymaga niezwyklej empatii i uważności na potrzeby i możliwy dziś poziom akceptacji współczesnych użytkowników i użytkowników.

Katarzyna Ogińska-Bruchal / psycholożka, badaczka user experience, Absolwentka Psychologii Stosowanej na Uniwersytecie Jagiellońskim

Absolwentka Psychologii Stosowanej na Uniwersytecie Jagiellońskim. W centrum jej zainteresowań jest komunikacja ludzi z technologią. Zajmuje się kompetencjami komunikacyjnymi, projektowaniem emocji i osobowości botów. Pracuje dla Lekta AI - polskiego startup'u, który tworzy rozwiązania konwersacyjne oparte na sztucznej inteligencji. Jest wykładowczynią psychologii i konsultantką na Wydziale Form Przemysłowych Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Współpracuje z Instytutem Psychologii Stosowanej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Jest członkinią Polskiego Towarzystwa Ergonomicznego.

OPIS PROJEKTU

Czy nowe technologie muszą być utożsamiane z negatywnymi skutkami rozwoju cywilizacyjnego? Autorka wystąpienia prezentując powszechnie głoszone, katastroficzne wizje świata zdominowanego przez media, wskazuje na alternatywne scenariusze. Jako antidotum proponuje pozytywną ścieżkę rozwoju mediów cyfrowych, która jest katalizatorem świadomych postaw społecznych oraz zachowań zgodnych z zasadami zrównoważonego rozwoju. Wierząc w skuteczną synergię nowych technologii i designu stara się pokazać jej potencjał w budowaniu szeroko rozumianej empatii. Podczas wystąpienia pokazane zostaną projekty zrealizowane ze studentami w Pracowni Projektowania Uważnego Przestrzeni i Obiektów Interaktywnych na Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu. Są to hybrydy na pograniczu mebli, obiektów użytkowych i interface'ów. Opracowane w duchu mindful design, kształtują doświadczenia użytkowników umożliwiając trening uważności i troski o środowisko.

SŁOWA KLUCZOWE

uważność, interakcja, technologie interaktywne, projektowanie hybrydowe, empatia, techno-empatia

OPIS PROJEKTU

Autorka w swojej pracy porusza tematu lęku odczuwanego przez kobiety w przestrzeni miejskiej oraz jego kulturowych źródeł. A-EYE to projekt osobistego monitoringu, który przez swoje antropomorficzne cechy wysyła sygnał potencjalnemu oprawcy - „jesteś obserwowany”. Bazuje na technologii rozpoznawania obrazów przez sztuczną inteligencję. Celem tego projektu było zadanie odbiorcom pytania - „Czy chcemy żyć w społeczeństwie, w którym ciągle obserwowanie jest konieczne dla zapewnienia bezpieczeństwa i równości wszystkich jego członków?”. Autorka chciała stworzyć dystopijną wizję przyszłości, z którą będziemy musieli się zmierzyć, jeśli nie nastąpią konkretne zmiany kulturowe. W projekcie wykorzystane zostały środki wyrazu z pogranicza designu, sztuki i inżynierii. Formalnie obiekt jest zestawem małych ekranów, które umieszcza się w okolicach klatki piersiowej oraz pleców użytkownicy/ka. Projekt powstał jako praca dyplomowa na Wydziale Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie pod opieką prof. Jerzego Porębskiego

SŁOWA KLUCZOWE

design krytyczny, design spekulatywny, bezpieczeństwo kobiet, feminizm, przestrzeń miejska, wrażliwość społeczna, obiekty interaktywne, sztuczna inteligencja

W 2013 roku dr Józef Mrozek, ówczesny kierownik Katedry Historii i Teorii Wydziału Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie zainicjował rozmowy o organizacji konferencji, która byłaby poświęcona teorii i krytyce wzornictwa. Do dyskusji zaprosił Katarzynę Kasię, Monikę Murawską i Magdę Kochanowską. Tak urodziła się idea cyklu konferencji, których celem było przyjrzeć się projektowaniu z wielu różnych perspektyw. Jak wówczas powiedzieliśmy sobie - design musi dostosować się do coraz szybciej zmieniających się uwarunkowań społecznych, kulturowych, technologicznych i ekonomicznych. W naszym zamierzeniu konferencje te miały stać się forum umożliwiającym dyskusję wykraczającą poza zawodowe środowisko projektantów. Wiedzieliśmy, że taka wymiana poglądów toczyła się już od dłuższego czasu na świecie, co umożliwiało tak teoretykom, jak praktykom projektowania lepsze zrozumienie celów, metod i strategii designu w coraz szybciej zmieniających się warunkach funkcjonowania społeczeństw. W Polsce jednak taka debata właściwie nie istniała i platforma wymiany poglądów na te tematy ograniczała się do publikacji w czasopiśmie naukowych, zawodowych oraz popularnych tygodnikach i dziennikach.

Chcieliśmy zainicjować debatę na temat zdefiniowania bądź zastosowania istniejących już narzędzi badawczych, które posłużyłyby do opisu i analizy zmian zachodzących we współczesnym projektowaniu. Mieliśmy nadzieję, że tego typu spotkania staną się okazją do wymiany poglądów między teoretykami z różnych dyscyplin, a praktykami wzornictwa.

Do udziału w konferencjach zapraszamy więc osoby związane zarówno z projektowaniem, jak ze sztuką, filozofią, antropologią czy ekonomią, naukami ścisłymi i medycyną. Są to wybitni teoretycy i projektanci, wybitne teoretyczki i projektantki. Dodatkowo organizujemy “call for projects”, aby projektanci i projektantki, którzy / które są na różnych etapach kariery mieli / miały możliwość zaprezentowania projektów, które ilustrują temat każdej z konferencji.

Dziś Rada Programowa jest znacznie bardziej liczna i jest rozszerzana z każdą edycją.

- prof. Bruce Brown
- prof. Prot Jarnuszkiewicz
- dr Katarzyna Kasia
- dr hab. Magda Kochanowska
- dr Józef A. Mrozek
- dr hab. Monika Murawska
- prof. Michał Stefanowski
- prof. Susan Yelavich

- dr hab. Magda Kochanowska – przewodnicząca Rady Programowej i komitetu organizacyjnego
- dr Joanna Rutkowska – wsparcie merytoryczne
- Natalia Lulek – sekretarz konferencji
- Natalia Markowicz i Benedykt Tyszkiewicz – opracowanie graficzne
- Marta Jabłońska – produkcja
- Mikołaj Drzymkowski i Urszula Janota-Bzowska – wsparcie sekretarza i produkcji
- Soren Gauger – tłumaczenia
- Marta Dziurzuńska i Kalina Jaskólska – wsparcie administracyjne
- Adrianna Molka, Justyna Jabłońska, Romuald Demidenko - komunikacja i promocja

Partnerzy:

FORMY.xyz

Stowarzyszenie
Projektowe

SPFP

Konferencja otrzymała środki finansowe od Ministra Edukacji i Nauki w ramach programu „Doskonała nauka” w edycji 2022 roku.

<https://fairdesign.asp.waw.pl/2023/>

Copyright © 2023

by Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie